

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

3 mei 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR WAPENHANDEL

Interpellatie van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de export van dual-use-technologie door een Vlaams bedrijf naar Iran

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over een samenwerkingsakkoord over wapenlicenties

Subcommissie voor Wapenhandel

Dinsdag 3 mei 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Roland Van Goethem

– *De interpellatie wordt gehouden om 15.05 uur.*

Interpellatie van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de export van dual-use-technologie door een Vlaams bedrijf naar Iran

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over een samenwerkingsakkoord over wapenlicenties

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Glorieux tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de export van dual-use-technologie door een Vlaams bedrijf naar Iran, met daaraan gekoppeld de vraag om uitleg van de heer Roegiers tot vice-minister-president Moerman, over een samenwerkingsakkoord over wapenlicenties.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, Le Soir van 29 april 2005 bracht aan het licht dat een bedrijf in Temse, namelijk EPSI, in januari jongstleden een isostatische persmachine heeft uitgevoerd naar Iran. Ik noem het een isostatische persmachine, in het artikel was sprake van een 'presse isostatique'. Ik denk dat mijn vertaling er niet ver naast zit.

Eerder had de Amerikaanse inlichtingendienst, de CIA, de Belgische overheden reeds gewaarschuwd dat een dergelijke transactie zou plaatsvinden. Die pers kan immers ook worden gebruikt in het Iraanse atoomwapenprogramma.

Op 22 december 2004 zou de directie van het federaal ministerie van Financiën naar alle douanediensten een fax hebben verstuurd met de waarschuwing dat een onderzoek heeft aangetoond dat 'bepaalde' bedrijven zouden trachten double-use-goederen zonder exportvergunning van de gewesten, naar Iran te versassen. In de praktijk zou er momenteel maar één Belgisch bedrijf dit soort isostatische persen maken, namelijk het bedrijf uit Temse.

Sinds 30 augustus 2003 is Vlaanderen bevoegd voor de export van wapens en voor militair gebruik dienstig materiaal en technologie. De Vlaamse overheid, die voor dit soort dual-use-producten een exportvergunning moet verlenen, zou eind vorig jaar aan dit bedrijf een uitvoerlicentie hebben geweigerd, althans volgens het artikel in Le Soir. Ik heb daar in het halfjaarlijkse verslag over de exportlicenties niets over teruggevonden

Toch slaagde het bedrijf er blijkbaar in om in januari van dit jaar, zonder exportvergunning, de apparatuur per vrachtwagen voorbij de douanediensten te loodsen en naar Iran te transporteren. Het argument van EPSI dat het om een pers gaat van slechts 152 millimeter die bijgevolg buiten de nucleaire non-proliferatieregeling valt, snijdt geen hout. Eerder werd in Iran van dit soort pers reeds gebruikt gemaakt om kernsplijtstof te compacteren. Dit is een soort van tweederangstechnologie voor landen die er niet in slagen om uranium voldoende te verrijken zodat het in een atombom kan worden gebruikt. Zelfs indien de pers niet

Glorieux

voor het nucleaire programma zal worden aangewend, is er meer dan voldoende reden om de levering volgens de geldende wapenexportregelgeving tegen te houden.

Officieel werd de pers aangekocht door Iran Aircraft Manufacturing Industries. Duitse ervaringen hebben echter in het verleden al aangetoond dat de Iraanse luchtvaartindustrie in functie staat van de militaire sector.

Sinds de revolutie leveren noch Frankrijk, dat voordien Mirage-toestellen had geleverd, noch de VS nog wisselstukken, met als gevolg dat het grootste deel van de militaire toestellen in Iran momenteel aan de grond staat. Nadien zijn ze overgeschakeld op MiG-toestellen, maar ook Rusland weigert om een licentie te verlenen voor de bouw van een fabriek om zelf onderdelen voor de Russische MiG-toestellen te maken.

Het gevolg van dit alles is dat Iran bezig is met de ontwikkeling van een eigen gevechtstoestel, de Shafagh. Naast de bouw van militaire toestellen is Iran Aircraft Manufacturing Industries ook actief in de rakettechnologie. Ze hebben een aantal eigen ballistische raketten ontwikkeld die zowel met een nucleaire als een conventionele lading kunnen worden uitgerust, waaronder de Shahab-3, met een reikwijdte van 2000 kilometer, en de Shahab-4, die met zijn reikwijdte van 3000 kilometer zelfs Europa zou kunnen bereiken. Een levering aan Iran Aircraft Manufacturing Industries, zelfs indien die niet rechtstreeks voor het militair programma zou worden aangewend, komt in de eerste plaats de militaire sector ten goede. In een land als Iran is dat onaanvaardbaar.

EPSI beweert een certificaat van eindbestemming te hebben waarin Iran Aircraft Manufacturing Industries verklaart dat het materiaal niet voor militaire doeleinden zal worden aangewend. Dit ontkracht het eerder door EPSI gebruikte argument dat de geleverde pers niet voor militaire toepassingen bruikbaar is. Verder getuigt het natuurlijk van een immense naïviteit om een dergelijke verklaring als een garantie te beschouwen.

De huidige structuur in ons land om exportvergunningen voor gevoelige materialen en technologieën met zowel nucleaire als conventionele

militaire toepassingen af te leveren en toezicht te houden op de naleving en het voorkomen van ontduiking van de geldende regelgeving, is duidelijk niet efficiënt. Dit voorval toont eens te meer aan dat de regionalisering van de wapenexportbevoegdheid op dit ogenblik niet optimaal functioneert.

Mevrouw de minister, is er voor de uitvoer door EPSI van een dual-use isostatische pers naar Iran al dan niet een Vlaamse exportvergunning verleend? Werd er überhaupt een aanvraag ingediend? In het artikel staat dat eind vorig jaar een aanvraagvergunning werd geweigerd. In het halfjaarlijkse verslag heb ik daar bij de geweigerde aanvragen echter niets van teruggevonden.

Indien er effectief een vergunning werd toegekend, hoe valt dit dan te rijmen met de huidige wapenexportregelgeving? Indien er geen vergunning werd toegekend, hoe verklaart u dan dat een bedrijf waaraan een Vlaamse exportvergunning geweigerd wordt, er toch in slaagt om gevoelige dual-use-apparatuur uit te voeren naar een land als Iran?

Er zou een samenwerkingsprotocol zijn tussen de gewesten en de federale overheid over de afhandeling van wapenexportvergunningen. Wat houdt dat protocol in? Hebt u, nadat u EPSI vorig jaar een vergunning voor de uitvoer van een gelijkaardige pers naar Iran had geweigerd, de federale douanediensten hiervan op de hoogte gebracht, zodat ze hun waakzaamheid konden vergroten? Is de waarschuwing van de CIA dat een dergelijke transactie van militair en nucleair gevoelige apparatuur uit Vlaanderen naar Iran zou plaatsvinden ook bij de bevoegde Vlaamse minister terechtgekomen of enkel bij de federale overheid? Werd u hiervan door de federale overheid op de hoogte gebracht?

Mevrouw de minister, welke maatregelen zult u nemen tegen het bedrijf in Temse indien blijkt dat het de wapenexportregelgeving heeft omzeild? Hoe kunnen we dergelijke praktijken in de toekomst vermijden?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, reeds in maart heb ik deze vraag om uitleg ingediend, maar ik vond het raadzamer ze samen te behandelen met de

Roegiers

interpellatie van de heer Glorieux, omdat ik ten slotte dieper inga op een van zijn vragen.

De aanleiding tot deze vraag is de discussie over een Waalse uitvoerlicentie aan het Luikse bedrijf New Lachaussée voor de bouw van een munitiefabriek in Tanzania. Federaal minister van Buitenlandse Zaken De Gucht liet op een bepaald moment, blijkens een artikel in De Standaard, weten een samenwerkingsakkoord over de wapenuitvoerlicenties uit te werken. Dat gebeurde eigenlijk op vraag van de Waalse regering, die het ontbreken van overleg tussen de gewesten en de federale overheid en van een samenwerkingsakkoord om de problemen bij de toekenning van exportlicenties op te lossen, aanhaalde als de belangrijkste oorzaak.

Klaarblijkelijk zou minister De Gucht in een overleg met het kabinet van minister Simonet, in Wallonië bevoegd voor het verlenen of weigeren van exportlicenties, daarop gezegd hebben dat hij een ontwerpakkoord op papier zou zetten op basis van een tekst die hem door de gewesten zou worden aangereikt.

Mevrouw de minister, klopt de informatie dat er aan een samenwerkingsakkoord over de wapenlicenties wordt gewerkt? Gebeurt dat inderdaad op basis van een tekst die door de gewesten wordt aangereikt? Wat zal er in dat samenwerkingsakkoord precies worden geregeld? Wat is de timing daarbij? Wat zijn de krachtlijnen van de tekst die door het Vlaamse Gewest zal worden aangereikt?

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de minister, collega's, toen ik de interpellatie van de heer Glorieux las, schrok ik toch even. Mevrouw de minister, ik moet echter toegeven dat er een hoop dingen gebeurd zijn waar u geen enkele controle over hebt. Er is blijkbaar een waarschuwing geweest van de CIA die niet doorgedrongen is tot het kabinet van de minister. We moeten dus dringend de station chief Brussels waarschuwen dat België eigenlijk een federaal land is en dat Vlaanderen bevoegd is voor zijn wapenexport. Dat is blijkbaar bij die jongens nog niet doorgedrongen. *(Opmerkingen/Gelach)*

Er is ook een fout geslopen in het douanedossier. Mijnheer Glorieux, u zegt dat dit voorval eens

te meer aantoont dat de regionalisering van de wapenexportbevoegdheid slecht functioneert. Ik kan het daar deels mee eens zijn, maar we hebben eenvoudig te weinig bevoegdheden om het goed te laten functioneren. Vlaanderen kan op grond van zijn bevoegdheden geen contacten hebben met buitenlandse inlichtingendiensten. Vlaanderen kan geen opdrachten geven aan de douane. Ik pleit dus voor meer bevoegdheden, zodat we onze wapenexport wel goed kunnen organiseren.

Mevrouw de minister, we hebben het in deze commissie al enkele malen over wapenuitvoer gehad. Ik pak dit zeer pragmatisch aan, maar ik eindig toch graag met een waarschuwing. Wellicht tot groot genoegen van de heer Glorieux citeer ik daarbij graag Lenin: 'De kapitalisten zullen ons ooit het touw verkopen waarmee we hen zullen ophangen.' Als we dit materiaal leveren aan Iran, dan zitten we inderdaad in dat straatje. Iran staat volgens het huidige rapport niet meteen op een embargolijst, maar ik waarschuw toch voor leveringen aan zulke landen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, ik neem het niet dat u me op zo'n platte manier beschuldigt of me in verband brengt met historische figuren waarmee ik niets te maken heb.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer Glorieux, u hoeft dat niet te nemen, want ik betwijfel het ook of u met zulke historische figuren in verband te brengen bent.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, collega's, voor de goede orde zal ik eerst antwoorden op de interpellatie van de heer Glorieux, behalve op het aspect samenwerkingsovereenkomst, dat ik vervolgens samen zal beantwoorden met de vraag van de heer Roegiers.

Vooreerst moeten we het onderscheid duidelijk stellen tussen vergunningsplichtige en niet-vergunningsplichtige goederen. Voor vergunningsplichtige goederen kan ik vergunningen afleveren of weigeren. Voor niet-vergunningsplichtige goederen kan ik dat per definitie niet, omdat ze niet vergunningsplichtig zijn.

Moerman

Het was niet vorig jaar, maar dit jaar, in januari 2005 – meteen de reden waarom u niets vindt in het voorliggende halfjaarlijkse verslag over een eventuele weigering – dat me een vergunningsaanvraag werd bezorgd voor een heet-isostatische pers van EPSI, bestemd voor Iran. Die aanvraag was vooraf voor advies gestuurd naar de zogenoemde CANVEK, de Commissie van Advies voor de Niet-verspreiding van Kernwapens. Op basis van een negatief advies van de CANVEK werd de machtiging tot uitvoer door mij geweigerd. Ik heb dus in januari inderdaad een uitvoervergunning geweigerd voor een vergunningsplichtige heet-isostatische pers.

De uitvoer van een isostatische pers zonder vergunning is echter toegelaten, op voorwaarde dat de diameter niet groter is dan 152 millimeter en bovendien de druk niet groter of gelijk is aan 69 megapascal. Zo'n type isostatische pers is niet opgenomen in de lijst van dual-use-goederen van de EG-verordening 1504/2004. Dat type is ook niet geïdentificeerd door de lijsten van de Nuclear Suppliers Group, en is niet opgenomen in de lijst van goederen van het koninklijk besluit van 12 mei 1989.

Ik heb dus de mij in januari voorgelegde vergunningsplichtige uitvoer na een negatief advies van de CANVEK geweigerd. Dat zult u terugvinden in het volgende halfjaarlijkse verslag, na afloop van deze zesmaandelijke periode. Voor de uitvoer van niet-vergunningsplichtige persen heb ik niets toegestaan of geweigerd, omdat ze niet vergunningsplichtig zijn.

U vroeg ook of ik, nadat ik EPSI een vergunning weigerde, de federale douane op de hoogte heb gebracht om de waakzaamheid te verhogen. De problematiek van de controle op de uitvoer van nucleaire goederen en nucleaire dual-use-goederen wordt besproken in de CANVEK. De CANVEK is opgericht door de federale overheidsdienst Economie. Daar worden gepaste maatregelen overwogen en beslist. De administratie van de douane van de FOD Financiën zit in de CANVEK, en weet dus perfect wat daar wordt besproken.

Verder vroeg u of de waarschuwing van de CIA dat zo'n transactie van militair nucleair gevoelige apparatuur uit Vlaanderen naar Iran op komst was, bij de bevoegde Vlaamse minister is terecht-

gekomen, of enkel bij de federale overheid, en of ik door de federale overheid op de hoogte werd gebracht. De CANVEK werd over deze waarschuwing geïnformeerd, en heeft haar zorg geuit. De CANVEK heeft dan ook in overleg met de waarnemer van het Vlaamse Gewest, de FOD Financiën, administratie van de douane, gevraagd alert te zijn en te onderzoeken welke maatregelen konden worden genomen. Er is blijkbaar nog steeds een onderzoek van de douane aan de gang.

Ten slotte vroeg u welke maatregelen ik zal nemen tegen het bedrijf. Zulke inbreuken op de wetgeving op de vergunningen worden geregeld door de artikels 12 en 13 van de geconsolideerde wet van 5 augustus 1991 en door de bepalingen van de douanewetgeving. Het is dus voorbarig daar nu iets over te zeggen. Ik beperk me nu tot de mededeling dat de sancties voor eventuele overtredingen bestaan uit boetes, die door een rechtbank moeten worden uitgesproken.

Ik denk me hiermee duidelijk te hebben gemaakt. Er was een vergunningsplichtige aanvraag, die geweigerd is. Dat was niet vorig jaar, maar in januari van dit jaar. Niet-vergunningsplichtige aanvragen moeten uiteraard niet worden aangevraagd, en kunnen niet worden vergund, noch worden geweigerd. In de CANVEK zit zowel het Vlaamse Gewest als de FOD Financiën, administratie van de douane. Daar werd informatie gegeven over de waarschuwing en is de zorg geuit. Zij hebben dan ook de administratie van de douane gevraagd alert te zijn en te onderzoeken wat kon worden gedaan. Het onderzoek van de douane loopt nog.

Wat het samenwerkingsakkoord over de wapenlicenties betreft, hebben de drie gewesten gezamenlijk een ontwerp van samenwerkingsovereenkomst opgemaakt over de invoer, uitvoer en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie alsook van producten en technologieën voor tweërlei gebruik. Eind januari 2005 maakte het Vlaamse Gewest in naam van de drie gewesten dit ontwerp over aan Buitenlandse Zaken voor overleg. Eind maart 2005 heeft Buitenlandse Zaken een aantal wijzigingen voorgesteld. Door een gebrek aan consensus op het vlak van de Belgische vertegenwoordiging in de betrokken internationale fora, werd voorlopig enkel een ontwerp van protocol

Moerman

van informatie-uitwisseling verder uitgewerkt. Niettemin meende vooral het Vlaamse Gewest dat de regionale bevoegdheden onvoldoende tot uiting kwamen. Daarom werd dit ontwerp in zijn geheel herbekeken. Er was een nieuwe vergadering met Buitenlandse Zaken op 27 april 2005. Op dit moment ligt een evenwichtig ontwerp voor dat eerstdaags zal worden ondertekend. Het zal echter met terugwerkende kracht worden toegepast tot begin april.

Het huidige ontwerp verstrekt aan de gewesten de waarborg voor het bekomen van de meest recente versie van de analyses die de Belgische diplomatieke posten opstellen over de landen onder hun jurisdictie, de zogenaamde landenfiches. Deze documenten bevatten een specifiek hoofdstuk over de mensenrechtensituatie in het land en worden in principe eenmaal per semester geactualiseerd. Er wordt een systeem vooropgesteld met federale en gewestelijke contactpunten waardoor de onderlinge informatieverstrekking over het toekennen of weigeren van vergunningen uitgaande van een Europese of internationale partner in uitvoering van de EU-gedragscode of een internationaal controleregime, op een soepele en efficiënte manier wordt geregeld.

Het is belangrijk dat, waar mogelijk, voor de gewesten een directe toegang tot de relevante informatie van de EU en van de internationale controleorganismen wordt verzekerd, op voorwaarde dat de gewesten voldoen aan de veiligheidsvoorschriften die door de EU en de andere betrokken internationale controleorganismen zijn opgelegd. Die voorschriften betreffen hoofdzakelijk een gescheiden en beveiligd netwerk.

De toegang zal ook de mogelijkheid bieden om informatie te verstrekken. Uiteindelijk wordt de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking belast met het overmaken van statistieken en jaarrapporten opgelegd door de EU en andere internationale controleorganismen. Voor de statistieken en jaarrapporten opgelegd door de COARM of de working group on conventional arms, de dual-use-werkgroep en de dual-use-coördinatiegroep zullen het Vlaamse en het Waalse Gewest om beurten de data opstellen en compileren tot een Belgisch rapport en dit overmaken aan Buitenlandse Zaken.

Voor de statistieken en rapporten die worden opgelegd door de andere controleorganismen, verbinden de gewesten zich ertoe de data in gepast formaat over te maken aan Buitenlandse Zaken, die deze compileert en overmaakt.

Tot slot verbinden de betrokken partijen zich tot het sluiten van een meer omvattend samenwerkingsakkoord dat de problematiek regelt van de vertegenwoordiging van België in de betrokken internationale fora. Dit protocol van informatie-uitwisseling zal retroactief ingaan vanaf begin april 2005. Alle gewesten beschikken momenteel dus over de meest up-to-date landenfiches. We hebben dezelfde toegang tot informatie als de FOD Economie vroeger.

Onder impuls van het Vlaamse Gewest werd in het protocol van informatie-uitwisseling de directe elektronische toegang tot de EU bedongen evenals de beurtrol van de gewesten inzake de compilatie van de jaarrapporten en statistieken van de COARM, de dual-use-werkgroep en de dual-use-coördinatiegroep.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, als ik het goed begrijp, is er dus een aanvraag geweest aan het begin van dit jaar en niet eind vorig jaar, die geweigerd werd. Vervolgens heeft het bedrijf een andere en kleinere pers uitgevoerd die niet onder de vergunningsplicht valt. Is dan gecontroleerd of die pers effectief een kleinere diameter had? Of werd het bedrijf op zijn woord geloofd?

Die pers is op zich geen wapen. Er valt zelfs over te discussiëren of het dual use is. Als echter een bedrijf als Iran Aircraft Manufacturing Industries zo'n pers invoert, dan is dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid voor de productie van gevechtstoestellen of raketten. Ik heb geen weet van het feit dat er in Iran burgervliegtuigen worden gebouwd. Iran Aircraft Manufacturing Industries is dus niet eens een stroman, maar openlijk het bedrijf dat militaire gevechtstoestellen en rakettechnologie voor Iran ontwikkelt.

Het was dan ook aangewezen, zelfs als het product op zich niet als wapen of als dual use geïdentificeerd was, een grotere voorzichtigheid aan de dag te leggen bij het exporteren van iets dergelijks naar zo'n bedrijf is zo'n land. Naar de letter

Glorieux

van de huidige wapenwetgeving mag dit dan geen overtreding zijn, maar als de huidige wapenexportregeling zo'n export toelaat, dan is ze te laks. We moeten daar rekening mee houden als we in de toekomst werken aan een nieuwe Vlaamse regelgeving.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Glorieux, er wordt wel degelijk gecontroleerd als het product niet vergunningsplichtig is. Dat doe ik echter niet, maar de douaneadministratie. Wij hebben de bevoegdheid over vergunningen voor wapen-uitvoer, -invoer en -doorvoer. Als ze niet vergunningsplichtig zijn, dan controleren we niet, want er zijn geen vergunningsaanvragen. Het is dan de taak van de douane te controleren of het ding – wat het ook is – dat wordt uitgevoerd, conform de wetgeving is, namelijk of aan de voorwaarden inzake druk en dimensie voldaan is.

Als u wenst te weten wat de douane heeft gedaan, dan moet u een collega of een geestesverwant vinden in het federaal parlement die daar minister Reynders ondervraagt. Dit is niet onze verantwoordelijkheid, maar die van de douane. De douane wist dat ze moesten opletten, want ze zitten in de CANVEK.

U had ook nog een technische vraag. Heet-isostatische persen van die dimensie dienen voor het harden van de schoppen van turbines. 15 centimeter, of 152 millimeter, is te klein voor de schop van een echt vliegtuig, zelfs van een verkeersvliegtuig. Waarschijnlijk gaat het om prototypes. Waarvoor het dient, weten we niet, maar er is een end-user certificate. Uw inschatting hiervan komt dus niet overeen met de technische realiteit.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord, maar het roept ook weer veel vragen op. Hoe ging het dan in zijn werk voor er een protocol was? Op welke basis heeft uw voorgangster en hebt u zelf de exportlicenties kunnen beoordelen, als u niet

beschikte over de meest recente landenfiches? Dat is een bizarre situatie.

Bestaat de mogelijkheid dat de commissie de tekst krijgt van het protocol dat nu is afgesloten? Moet het samenwerkingsakkoord door het parlement middels een goedkeuringsdecreet worden bekrachtigd, zoals dat met andere samenwerkingsakkoorden gebeurt, of is er een andere manier van werken?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Roegiers, ik begin met uw laatste vraag. U kunt uiteraard de tekst krijgen. Het gaat echter niet om een samenwerkingsakkoord, maar om een protocol van informatie-uitwisseling. Het samenwerkingsakkoord moet nog komen, en de partijen verbinden zich ertoe dat te doen.

In het verleden is dat al geprobeerd maar toen heeft men de zaken bij elkaar willen houden. Omdat er geen akkoord was over de vertegenwoordiging in de internationale fora, is er ook geen protocol gekomen over de informatie-uitwisseling, wat natuurlijk de zaken gecompliceerd maakte. Daarom hebben we nu die dingen uit elkaar gehaald. Het voornaamste is dat er nu een goed geregelde informatie-uitwisseling is. Bovendien is er een engagement genomen om verder te praten over een samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging op internationale fora.

Vroeger werd politiek advies gegeven door de zogeheten P42, binnen de FOD Buitenlandse Zaken. Het voordeel van de huidige situatie is dat de informatie meteen beschikbaar is voor onze eigen administratie Buitenlands Beleid. Het dossier kan dus in zijn geheel worden afgehandeld binnen één administratie, net zoals het vroeger federaal gebeurde.

De heer Jan Roegiers: Zitten we dan tussen de feitelijke regionalisering van de wapenexport en het afsluiten van het protocol dat u nu hebt aangekondigd, met een soort blinde vlek?

Minister Fientje Moerman: Neen. Alleen zat het nog niet in één administratie. Onze administratie

Moerman

Buitenlands Beleid behandelde het dossier, maar moest aan P42 politiek advies vragen. Nu hebben ze rechtstreeks toegang.

De heer Jan Roegiers: En kregen ze dat advies ook altijd?

Minister Fientje Moerman: Ja, ze kregen het; informeel. Wat we nu hebben afgesproken is echter veruit te verkiezen. Ik heb een geval gehad waarin advies werd gegeven op basis van verouderde informatie. Achteraf moesten we de zaken nog wijzigen, toen we een up-to-date landenfiche kregen. Dat was trouwens een van de aanleidingen tot deze wijzigingen. Dit is een goede situatie, omdat we nu in de ABB kunnen doen wat er vroeger op federaal niveau gebeurde, met toegang tot alle relevante gegevens. Dat is trouwens ook het geval in de andere gewesten. Het was niet handig en niet snel voor relevante politieke informatie een informeel advies te moeten vragen aan P42. Nu bestaat dat niet meer. We hebben nu vrije toegang tot de informatie, met juridische waarborgen.

De heer Jan Roegiers: U hoort me niet beweren dat dit niet te verkiezen is. U kunt vanaf nu dus beschikken over accurate informatie?

Minister Fientje Moerman: Eigenlijk vroeger al, want het is retroactief. We hebben al toegang, hoewel mijn handtekening nog niet gezet is. We doen het dus nu al, maar het papier moet nog getekend worden. Ik zal u de tekst van het protocol geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.44 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

